

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ז קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator											
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
בית סתום - יש לו ד' אמות, פרץ את פצימיו - אין לו ד' אמות (קבר שפתחו סתום - אינו מטמא כל סביביו, פרץ את פצימיו - מטמא כל סביביו) בית סתום - אינו מטמא כל סביביו, פרץ את פצימיו - מטמא כל סביביו.	א"ל אביי לרבא, תניא דמסייע לך:												יב.
מבואות המפולשות לעיר אחרת ובקשו בני העיר לסותמן - בני אותה העיר מעכבין עליהן לא מביעי כי ליכא דרכא אחרינא דמעכבי, אלא אפילו כי איכא דרכא אחרינא נמי מעכבי, משום דרב יהודה אמר רב, מצר שהחזיקו בו רבים - אסור לקלקלו.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:												יב.
מבואות המפולשין לרה"ר ובקשו בני מבואות להעמיד להן זלתות - בני רה"ר מעכבין עליהן.	דאמר: [רב יהודה אמר רב] רב ענן אמר שמואל:												יב.
סבור מינה, הני מילי בד' אמות, כדר' זירא אמר רב נחמן,													יב.
ד' אמות הסמוכות לרה"ר כרה"ר דמיין,	דאמר רבי זירא אמר רב נחמן:												יב.
ולא היא, התם לענין טומאה, אבל הכא זימנין דדחקי בני רה"ר ועיילי טובא.													יב.
ולא את השדה - עד שיהא בה תשעה קבין לזה ותשעה קבין לזה כו'.													יב.
ולא פליגי, מר כי אתריה ומר כי אתריה.													יב.
בבבל מאי?													יב.
בי רדו יומא.	רב יוסף												יב.
מאי בי רדו יומא?													יב.
אי יומא זרעא, תרי יומא כרבא לא הו' אי יומא כרבא, יומא זרעא לא הו'.													יב.
אי בעית אימא: יומא דכרבא - דכריב ותני ואי בעית אימא: יומא דזרעא - בהדורי.													יב.
דוולא - אמר רב נחמן: בי דאלו יומא.	[רב נחמן]												יב.
פרדסא - אמר אבוב דשמואל: בת שלשת קבין.	[אבוב דשמואל]												יב.
תניא נמי הכי: האומר לחבירו מנת בכרם אני מוכר לך -													יב.
לא יפחות מג' קבין.	סומכוס:												יב.
אין אלו אלא דברי נביאות.	ר' יוסי:												יב.
בבבל מאי?													יב.
תלת אציאתה בני תריסר גופני, כי היכי דרפיק גברא ביומא.	רבא בר קסנא:												יב.
מיום שחרב בית המקדש, ניטלה נבואה מן הנביאים וניתנה לחכמים.	רבי אבדימי דמן חיפה:												יב.
אטו חכם לאו נביא הוא?													יב.
הכי קאמר: אע"פ שניטלה מן הנביאים, מן החכמים לא ניטלה.													יב.
וחכם עדיף מנביא, שנאמר: (תהלים צ') ונביא לכב חכמה, מי נתלה במי? הוי אומר: קטן נתלה בגדול.	אמימר:												יב.
תדע, דאמר גברא רבה מילתא, ומתאמר' משמיה דגברא רבה אחרינא כותלי.	אביי:												יב.
ומאי קושיא? ודילמא תרווייהו בני חד מזלא נינהו	רבא:												יב.
תדע, דאמר גברא רבה מילתא, ומתאמר' משמיה דר' עקיבא בר יוסף כוותיה.	אלא אמר רבא:												יב.
ומאי קושיא? דלמא להא מילתא בר מזליה הוא	רב אשי:												יב.
תדע, דאמר גברא רבה מילתא, ומתאמר' הלכה למשה מסיני כוותיה.	אלא אמר רב אשי:												יב.
ודלמא כסומא בארובה													יב.
ולאו טעם יהיב?													יב.
מיום שחרב בית המקדש, ניטלה נבואה מן הנביאים וניתנה לשושים ולתינוקות.	ר' יוחנן:												יב.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יב:
לשוחים - מאי היא?											^	יב:
כי הא דמר בר רב אשי דהוה קאי ברסתקא דמחוזא, שמעיה להווא שוטה דקאמר: ריש מתיבתא דמליך במתא מחסיא - טביומי חתים.	[מר בר רב אשי]										!	יב:
אמר: מאן חתים טביומי ברבנן? אנא, שמע מינה לדידי קיימא לי שעתא. קם אתא.											!	יב:
אדאתא אימנו רבנן לאותביה לרב אחא מדפתי ברישא.											!	יב:
כיון דשמעי דאתא, שדור זוגא דרבנן לגביה לאימלוכי ביה, עכביה. הדר שדור זוגא דרבנן אחרינא, עכביה גביה, עד דמלו בי עשרה.											!	יב:
כיון דמלו בי עשרה, פתח הוא ותנא ודרש, לפי שאין פותחין בכלה פחות מעשרה.											!	יב:
קרי רב אחא אנפשיה: כל המריעין לו - לא במהרה מטיבין לו, וכל המטיבין לו - לא במהרה מריעין לו.											!	יב:
תנוקת - מאי היא?											^	יב:
כי הא דבת רב חסדא הוה יתבה בכנפיה דאבוה, הווי יתבי קמיה רבא ורמי בר חמא.											!	יב:
אמר לה: מאן מינייהו בעית?											!	יב:
אמרה ליה: תרוויהו,											!	יב:
אמר רבא: ונאן בתרא.											!	יב:
קודם שיאכל אדם וישתה יש לו שתי לבבות, לאחר שאוכל ושותה - אין לו אלא לב אחד, שנאמר: (איוב י"א) איש נבוב ילכב, וכתוב: (שמות כ"ז) נבוב לוחות, ומתרגמינן: חליל לוחין.	רב אבדימי דמן חיפה:										◇	יב:
הרגיל ביין, אפי' לבו אטום כבתולה - יין מפקחו, שנאמר: (זכריה ט') ותירוש ינובב בתולות.	רב הונא בריה דרב יהושע:										■	יב:
פשיטא, חלק בכור וחלק פשוט - יהבינן ליה אחד מצרא	רב הונא בריה דרב יהושע:										■	יב:
יבם מאי?	[רב הונא בריה דרב יהושע]										^	יב:
היא היא מ"ט? בכור קרייה רחמנא.	אביי:										!	יב:
אמר קרא: (דברים כ"ה) והיה הבכור, הווייתו כבכור ואין חלוקתו כבכור.	רבא:										!	יב:
ההוא דזבן ארעא אמצרא דבי נשיה, כי קא פלגו, א"ל: פליגו לי אמצרא'											◇	יב:
כגון זה כופין על מדת סדום. [ההוא דזבן ארעא אמצרא דבי נשיה]	רבה:										◇	יב:
אמרי ליה אחי: מעלינן ליה עלויא כי נכסי דבי בר מריון	מתקיף לה רב יוסף:										⚡	יב:
והלכתא כרב יוסף.											■	יב:
תרי ארעתא אתרי נגרי											◇	יב:
כגון זה כופין על מדת סדום. [תרי ארעתא אתרי נגרי]	רבה:										■	יב:
זמנין דהאי מדויל והאי לא מדויל	מתקיף לה רב יוסף:										⚡	יב:
והלכתא כרב יוסף.											■	יב:
תרתיה אחד נגרא											◇	יב:
כגון זה כופין על מדת סדום. [תרתיה אחד נגרא]	רב יוסף:										■	יב:
מצי אמר: בעינא דאפיש אריס?	מתקיף לה אביי:										⚡	יב:
והלכתא כרב יוסף, אפושי לאו מילתא היא.											■	יב: